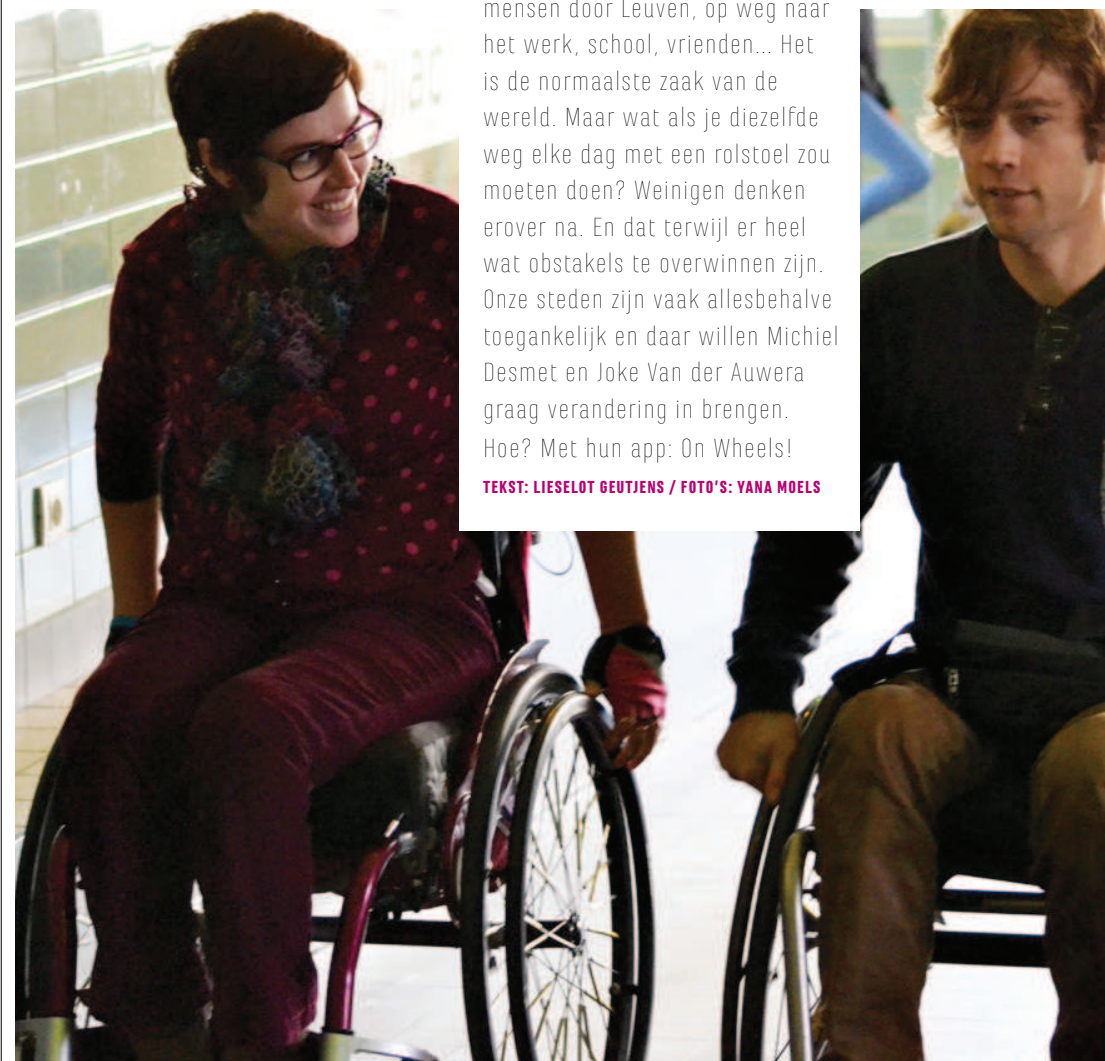

'ON WHEELS'

MICHIEL EN JOKE STRIJDEN VOOR ROLSTOELVRIENDELIJKE STEDEN

Elke dag wandelen duizenden mensen door Leuven, op weg naar het werk, school, vrienden... Het is de normaalste zaak van de wereld. Maar wat als je diezelfde weg elke dag met een rolstoel zou moeten doen? Weinigen denken erover na. En dat terwijl er heel wat obstakels te overwinnen zijn. Onze steden zijn vaak allesbehalve toegankelijk en daar willen Michiel Desmet en Joke Van der Auwera graag verandering in brengen. Hoe? Met hun app: On Wheels!

TEKST: LIESELOT GEUTJENS / FOTO'S: YANA MOELS

door Leuven

Michiel en Joke, wat moeten we ons voorstellen bij de app 'On Wheels'?

Michiel:

"On Wheels is een app voor smartphones die de rolstoeltoegankelijkheid van steden onder de aandacht brengt. En dat op een heel concrete manier die voor iedereen toepasbaar is. Zo kan je met de app bv. de afmetingen van een deur in beeld brengen om na te gaan of een rolstoel erdoor kan, kan je de hoogte van een drempel checken, de toegankelijkheid van wc's, de infrastructuur van een parking, enz. Het opzetten van de app heeft veel vergaderingen in de voet gehad. En voor de ontwikkeling ervan hebben we ook veel samenwerking op poten gezet. Dus we zijn blij dat het resultaat er eindelijk is."

Is het dan zo slecht gesteld met de rolstoeltoegankelijkheid?

Joke: "Doordat we zelf in een rolstoel zitten, ondervinden we dagelijks dat er nog heel wat hindernissen zijn in Vlaanderen (en Wallonië, en de rest van de wereld). En op zich is er wel wat informatie beschikbaar rond het al dan niet toegankelijk zijn van plekken, maar die info klopt niet altijd en staat niet gecentraliseerd. Er is dus vooral nood aan correcte informatie die op één plaats terug te vinden is. In een app als de onze bijvoorbeeld."

'On Wheels' is een app voor rolstoelgebruikers. Hebben jullie andere rolstoelgebruikers betrokken bij de ontwikkeling?

Michiel: "In het begin hebben we heel hard geprobeerd om mensen te mobiliseren aan de hand van

een enquête, die we toen gingen verspreiden op revalidatieafdelingen en in ziekenhuizen. Maar de respons was vrij sober. Nu we met onze actie op televisie en radio aan bod gekomen zijn, krijgen we steeds meer reacties van mensen die hun verhaal willen vertellen. En ook dat is belangrijk, want sommige mensen zitten in een sociaal isolement."

Is de app er alleen voor de rolstoelgebruikers? Of willen jullie er ook reactie mee ontketenen bij bv. winkels of de regering?

Michiel: "In de eerste plaats is de app er om de rolstoeltoegankelijkheid in vijf Vlaamse steden (Antwerpen, Gent, Hasselt, Kortrijk en Leuven) in kaart te brengen door het centrum van deze steden (en dan vooral de winkels, museu, horecazaken...) te testen en meten, en zo mensen in een rolstoel te helpen in het dagelijkse leven. Daarnaast willen we ook wel proberen om dingen te veranderen, en komt er dus een politiek luikje bij kijken. Maar daar ligt onze focus niet op. We willen in de eerste plaats gewoon de positieve en te verbeteren elementen in beeld brengen."

Joke: "Het gebeurt ook wel dat winkels zich aanpassen nadat wij er zijn geweest. Een heel ontoegankelijke winkel in Antwerpen voerde na ons bezoek heel wat aanpassingen door en mailde ons nadien een foto door van het resultaat. Een hele verbetering!"

**TIJD VOOR PRAKTIJK
Gedaan met praten, tijd voor actie.
Hoe? Door eigenhandig te ontdekken hoe het gesteld is met Leuven!**

» We zouden een redelijk korte rondrit in Leuven maken, maar al snel bleek dat gemakkelijker gezegd dan gedaan. Ons startpunt bevond zich aan de luchtballon op het Hooverplein. Van daaruit zouden we afzakken naar het Ladeuzeplein om zo naar museum M te gaan. Maar **op de stoep stond meteen al een grote stelling die de weg blokkeerde** en waardoor we ons over het Ladeuzeplein zelf moesten verplaatsen. Allesbehalve ideaal aangezien de kasseien moeilijk berijdbaar zijn met de rolstoel en het Ladeuze bestaat uit een hele resem trapjes om de niveaverschillen te verkleinen. Gelukkig was er langs de zijkant een traploze strook te bespeuren, zodat we toch naar beneden konden. Aangekomen bij museum M, leken we op het eerste zicht trappen te moeten doen om tot aan de ingang te geraken. Niet veel later merkten we dat de ingang weldegelijk toegankelijk was met de rolstoel. Het was gewoon zeer goed verwerkt in het trappenconcept.

Nadat museum M werd goedgekeurd, gingen we verder naar de Bondgenotenlaan. **Opvallend was dat bijna elke winkel een zeer hoge opstap heeft, waardoor iemand met een rolstoel er niet binnen kan.** Jammer! Omdat we er toch voorbij moesten, wilden we ook eens binnen kijken in de stadsschouwburg. Maar ook dat bleek helaas niet mogelijk. De rand die we over moesten om binnen te geraken is 8,5 cm hoog, terwijl de maximumhoogte die je met een rolstoel kan overbruggen 2 cm bedraagt. Met een gewone rolstoel is een iets hogere rand nog wel doenbaar, maar met een elektrische rolstoel zou sowieso niet binnengeraken. Genieten van een toneelvoorstelling zou al moeilijk worden.

Verder, dan maar. Naar de Diestsestraat, om opnieuw wat winkels te testen. En ook de bibliotheek kon niet ontbreken in onze zoektocht naar rolstoelvriendelijke gebouwen.

Draag je steentje bij

Wil je na het lezen van dit artikel graag een handje helpen? Dat kan! Surf naar www.onwheelsapp.com en installeer de app op je smartphone. Bij de rubriek 'Opmeten' kan je lezen hoe het opmeten van de stad in z'n werk gaat. Hoe meer de app gebruikt wordt, hoe meer (en beter!) rolstoeltoegankelijk Leuven in kaart gebracht kan worden.

Wat meteen opviel in de Diestsestraat was dat er veel minder winkels een hoge opstap hebben. Winkels als Yves Rocher, Jack & Jones, Inno... hebben zelfs helemaal geen drempel en scoren dus goed op toegankelijkheid. Ook de bibliotheek was gemakkelijk te bereiken met de rolstoel, dankzij een helling speciaal

voor mensen die geen trappen op of af kunnen.

Er zijn dus wel degelijk heel wat toegankelijke plaatsen te vinden, maar natuurlijk zou het beter zijn mochten alle plekken bereikbaar zijn voor mensen in een rolstoel. Rolstoelgebruikers kunnen op dit moment niet eens een avondje gezellig naar een voorstelling kijken. En zeg nu zelf, wie houdt er niet van een ontspannende avond in een concertzaal. Ook de straten in Leuven zijn niet bepaald rolstoelvriendelijk aangezien de meeste bezaaid zijn met kasseien. Supervermoeiend voor de armen! Maar als voetganger sta je daar niet bij stil, natuurlijk. Een ander element dat voetgangers misschien niet echt opvalt, is **de ongelijkheid van de wegen en voetpaden. Om nog maar te zwijgen van de niveaverschillen tussen de straten.** Behalve de Bondgenotenlaan en de Diestsestraat ligt er bijna niets recht. Denk maar aan de weggetjes om van de Diestsestraat naar de Bongenotenlaan te gaan, of van de Bondgenotenlaan naar het Ladeuzeplein... Je moet altijd bergop.

lets wat moeilijker in kaart te brengen is, maar waar we misschien allemaal een beetje meer op zouden moeten letten, is het parkeren van je fiets op de voetpaden. **Het is een kleine moeite om je fiets op een fietsparkeerplaats achter te laten** en voor rolstoelgebruikers betekent het een wereld van verschil. Een stuk waar een wandelaar misschien een kwartiertje over doet, daar heeft iemand in een rolstoel dubbel zoveel tijd voor nodig.

CONCLUSIE?

ONDANKS DE POSITIEVE PUNTEN, IS ER ZEKER NOG HEEL WAT WERK AAN DE WINKEL IN LEUVEN. NET ALS IN DE REST VAN VLAANDEREN, TROUWENS.